

stare železniške šine kupijo, se soglasno sprejme. Soglasno se tudi z navdušenim odobrovanjem sprejme predlog g. Josip Ulčnika, da se slovenskim štajerskim deželnim poslancem za njihov energičen nastop v deželni zbornici izreče pohvalno priznanje.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Iz finančne službe. Prestavljeni so: davčni kontrolor Rud. Vivod iz Šmarja pri Jelšah v Gornjigrad, davčni pristav Lovrenc Kuharič iz Rogatec v Šmarje pri Jelšah, finančni nadpaznik Ivan Gošer iz Žalca v Brežice.

Imenovan je za notarja v Gornjemgradu notarski kandidat gospod Avgust Drukar v Ljubljani.

Pošta in narodni kolek. Poštno ravnateljstvo je odločilo, da se ne sme na dopisnice prilepiti narodni kolek spredaj. Prednja stran je samo za naslov. Ako je kaj drugega na prvi strani prilepljenega kakor poštna znamka, smatra se dopisnico za pismo in se mora plačati kazen. Naj se toraj narodni kolek prileplja na dopisnicah na drugo stran. Nemške uradnike pač bodejo narodni koleki v oči, ker se že nahajajo skoro na vsakem pismu.

Srebrno poroko sta obhajala na Krapji pri Ljutomeru zakonca Josip in Katarina Karba dne 28. januarja. Širšemu svetu znanej obitelji: Vse dobro!

Mariborske porotne obravnave. V prihodnjem zasedanju pridejo pred porotnike 17letni Ivan Kociper iz Ptuja zaradi goljufije, 22letni posestniški sin August Friedl iz Rogoznice zaradi uboja.

Morilec Majcen pomiloščen. Cesar je pomilostil Antona Majcena, ki je bil zaradi umora dekletke Antonije Pozeb na smrt obsojen. Kazen se mu je spremenila v doživetje težko ječo.

Vinarski, sadjarski in viničarski tečaji se bodo vršili od 6. do 18. marca na mariborski sadjarski in vinarski šoli. Zglašiti se je do 15. febr. pri ravnateljstvu. Vse natančnejše je razvidno iz razglašene med inserati.

Iz mariborske okolice se nam piše: Slovensko časopisje naj bi občinstvo, katerega se pošte poslužuje, nato opozorilo, da naj pri naslovih, osobito pri vpisanih naslovih, ne piše, kakor je sedaj navada n. pr. v Mariboru, v Ljubljani, itd. ampak samo Maribor, Ljubljana. V knjigah, katere so poštnim uradnikom na razpolago, se najde samo, Maribor-Marburg, Ljubljana-Laibach, itd. „v Mariboru“ ni ne duha ne sluba. Nemški uradniki, katerih je žal vse polno na Spodnjem Štajerskem, lahko zahtevajo, da jim stranka nemško krajevno ime pripiše, ker se krajevno ime „v Mariboru“ samo nikjer ne najde. — Bil sem svedok, ko je neki slovenski rodoljub oddal pošto nakaznico pod naslovom „v Pulji.“ V dotičnem poštnem uradu sedelo je 5 uradnikov, a vsi trdi Nemci, nakaznica se ni sprejela, ker v poštni naslovni knjigi krajevnega imena „v Pulji“ niso nikjer našli, šele potem, ko je stranka pristavila nemški „Pola“ so jo sprejeli. Stranka se je pritožila, a ni nič opravila, ker se je pošto ravnateljstvo izjavilo, da krajevna imena „v Pulji“ v pošto-pomožnih knjigah ni najti — toraj je dotični poštni urad prav imel. — Taki neljubi dogodki bi gotovo izostali, ako bi mojo omenjeno misel slovensko občinstvo upoštevalo. Reklo se bo, zakaj so nakaznice, spremnice, itd., kamor se ima krajevno ime zapisati s črko „v“ natisnjene? Če prav je to istina, bi se dalo temu ugovarjati, da dotični, kateri je prestavo preskrbel, ni vedel zakaj se gre, ali pa od praktičnega postopanja poštne službe nič ne razume. Sicer pa menim, da bi se dalo to, ako bi se naši voditelji za te napake kaj zanimali, kmalu in lahko popraviti. Začetek je storjen, prilika je dana — torej! Slovensko časopisje se prosi, da bi to ponatisnilo.

Celjska slovenska gimnazija. V zadnji celjske slovenske gimnazije je bil dne 28. t. m. shod nekaterih, sicer baje iz vseh slojev, izbranih celjskih Slovencev, ki je zavzel isto stališče, kakor smo je mi vedno dosedaj zavzemali, namreč: Gimnazijalni zavod še naj nadalje ostane v Celju in se razširi v višjo gimnazijo! Ker celjski voditelji niso hoteli sklicati zaupnega shoda vseh spodnještajerskih Slovencev, primorani smo, o zadevi še nadalje javno razpravljati v časnikih. V poročilu „Domovine“ o ozkem celjskem zaupnem shodu je nekoliko netančnosti in neresničnosti, ki v sedanjih trenutkih, ko je vse vznemirjeno, ne bodo uplivala pomirjevalno. Da je vlada vpostavila v državni proračun zadnjih let postavko za ta zavod ne v edino primernem kraju Celju ampak pri Celju, se je zgodilo sicer brez volje naroda, a ne brez vednosti državnega poslanca viteza Berkša. O tem se je že svojočasno pisalo javno! Čudno pa je, da „Domovina“ poroča, da je dr. Dečko „sam prostovoljno in lojalno ter odločno vladi odrekel obljubljenost (!) stavbišče“, ko imamo vendar mi pismo od glavnega urednika „Domovine“ dr. Vek. Kukovca v rokah, v katerem nas prosi, naj molčimo o celi zadevi, in kjer o prostovoljnem (!) odreku (!) obljubljenega (!) stavbišča ni govora, ampak ravno nasprotno, da je četvorica celjskih odvetnikov uplivala na dr. Dečka, da je preklical prodajo, ne pa odrekel obljubljenost stavbišče. Zakaj take neresničnosti, ko je treba sedaj največje jasnosti, da se stvar najhitreje v korist naroda konča? Kupna pogodba je pravomočna, in ne gre se več za „obljubljenost“ stavbišče. Glede samozagovora dr. Dečka nam je omeniti, da so res celjski možje večkrat pretresovali o prostorih v najbližji okolici, a odločno so že pred dvema letoma odbili predlog dr. Dečkov, naj se tudi njegov travnik smatra primernim za gimnazijsko stavbišče. Dr. Dečko je to dobro vedel, a v kljub temu brez vednosti drugih celjskih Slovencev prodal travnik vladi, in to je ravno njegova krivda! Končno se hučuje dr. Dečko na „Slovenca“, ker ta list po dr. Dečkovem mnenju namigava o materialnem (denarnem) dobičku pri prodaji. In dr. Dečko pravi: „To namigavanje je gola podlost in nesramnost, za katero nimam drugega kakor zaničevanje!“ Saperlot! Zraven zaničevanja bi mi pač pričakovali, da predloži in objavi dr. Dečko javnosti vse natančnosti o prodaji svojega travnika. To bi prej preprečilo morebitna „namigavanja“ kakor dr. Dečkovo „zaničevanje!“

Letošnji nabori se bodo vršili: V Radgoni 1. in 2. marca, v Omureku 3., 4. in 9. marca, v Mariboru (za okolico) 1., 3., 4., 5., 6. in 7. aprila, v Mariboru (za mesto) 25. in 26. aprila, v Slovenski Bistrici 17., 18. in 19. aprila, v Št. Lenartu v Slov. gor. 28. in 29. aprila, v Gornji Radgoni 1. in 2. marca, v Ljutomeru 3. in 4. marca, v Ormožu 6. in 7. marca, v Ptuj (za mesto) 8. marca, v Ptuj (za okolico) 9., 10., 11. in 13. marca, v Rogatecu 15. in 16. marca, v Šmarju 17. in 18. marca, v Konjicah 20., 21. in 22. marca, v Laškem trgu 24. in 27. marca, v Celju (za mesto) 28. marca, v Celju (za okolico) 29., 30., 31. marca in 1. aprila, v Brežicah 3., 4. in 5. aprila, v Kozjem 7., 8. apr., v Sevnici 10. in 11. aprila, na Vranskem 13. in 14. aprila, v Mozirju 15. in 17. aprila, v Šoštanju 18. in 19. aprila, v Slovenjgradcu 25. in 26. aprila, v Marnbergu 28. in 29. aprila.

Umrla je graščaku g. Frid. Berdajsu na gradu pri Celju hčerka gospodična Marija Berdajs. — V Lukaveh pri Sv. Križu na Murskem polju je umrl dne 10. jan. kmet Ivan Šalamon, oče rogaškega dekana č. g. Šalamona, v 70 letu svoje starosti. Svetila mu večna luč! — V Jarenini smo pokopali 24. januarja eno najblažjih žen jareninske färe Ano Jager. Kdo ni poznal rajne v Slov. goricah? Umrla je v lepi starosti 85 let. Ako ravno je bil dozdej 24. januar najbolj mrzel dan, je bil pogreb nad vse lep in veličasten. Pokopal jo je č. g. profesor Vreže iz Maribora

ob asistenci domačih gospodov in nečaka rajne č. g. Augustina Jager. Govoril ji je tudi ob grobu ganljivo slovo. Naj v miru počiva globokoverna ženkica! — Dne 24. januarja je umrla v Dražencih v župniji Hajdin pri Ptuj gospa Gera Osenjak, mati č. g. župnika M. Osenjaka pri Sv. Petru blizu Radgone, v 82. letu svoje starosti. — Umrl je v Negovi dne 26. jan. g. Jurij Repič v 76. letu svoje starosti. Kot godec je bil rajni vsled svoje šaljivosti daleč na okoli po Slov. gor., Murskem polju in Prekmurskem poznani. — V Dramljah je umrl 28. prosinca Jurij Korošec p. d. Fink, obče priljubljen pri vseh znancih, kateri so se v obilnem številu vdeležili njegovega pogreba. Zapustil je vdovo in 6 nepreskrbljenih otrok. Naj bo priporočen vsem prijateljem in znancem v pobožno molitev! — Iz Velike nedelje se poroča: V mesecu januarju je pri nas „bela žena“ dobro gospodarila. Imeli smo devet mrličev. V petek, dne 27. smo izročili bladni zemlji vrlega in povsod spoštovanega kmeta Franca Štager. Na pogreb, katerega se je vdeležilo obilno ljudstvo, sta prihitela tudi sorodnika pokojnikova mil. gosp. stolni župnik in kanonik Fr. Moravec iz Maribora ter Josip Poplatnik, kaplan iz Kamnice. Preč. gospod Fr. Moravec so sami do solz ginjeni ob odprtem grobu s kaj ginljivimi besedami vzeli slovo od pokojnega. Bog daj, da bi edini sin, kateremu še je tudi mati nevarno bolana, hodil v svojem življenju vedno po stopinjah svojega blagega očeta.

Ogenj. V Grobelnem je ogenj napravil veliko škodo v mlinu in na žagi inženirja g. Lebiča.

Nesreče. Pri Treh kraljih se je ponesrečil dne 16. t. m. 62letni hlapec Anton Klobasa. Plezal je po lestvi na podstrešje, pri tem se mu je spodrsnilo in je priletel s tako močjo na tla, da je dobil težke telesne poškodbe. Izdahnul je še isti dan svojo dušo. — Neprevidnost pri ognju je že zopet zahtevala svojo žrtev. V Smolniku sta pasla 7letna deklica Marija Šveiger in 7letni deček Jakob Jodl kozo v gozdu. Tam sta si zakurila. Pri tem se je vnela deklici obleka. Fant je letel prestrašen domu po pomoč. Ko je prihitel oče k deklici, našel jo je popolnoma nago zraven ognja ležati, zgorela ji je bila vsa obleka, njeno trupelce pa je bila ena velika opekline. Revica je še isti dan izdahnula svojo dušo. — Ponesrečil se je v rudniku Ojstro pri Trbovljah rudar Jernej Ransak. Skala ga je popolnoma zmečkala. Ponesrečeni zapušča vdovo.

Sv. Martin pod Vurberkom. Kmeti kaže, povem vam, da se naš martinski župan hudo boji za svoj županski stolec. Dobro slutiti, da se mu maji! Za to skrbno pošilja svoje sinove v druge občine, naj mu prihitijo na dan volitve na pomoč! Slovenski kmeti kaže pozor! Ne volimo mož, ki vlečejo vedno in povsod z meščani!

Premog kopljejo. Iz Studenice pri Poljčanah se poroča, da so ondi premogove jame na novo odprli.

Ptujske novice. V sredo, dne 25. m. m. je umrla tukaj 81letna posestnica Ana Kratzer. — Dne 25. m. m. je bila pri ptujski okrajni sodnji zanimiva obravnava. Pek, župan ptujski in načelnik ptujskega okrajnega zastopa Ornik je tožil svojega najboljšega prijatelja inženirja Schmucka, ker mu je isti rekel, da je goljufal pri zadnjih volitvah v ptujski okrajni zastop. Pri obravnavi se je dognalo, da se je res prenapredil datum na nekem pooblastilu, da pa ni bil Ornik neposredno udeležen, ampak je bil samo v dotični sobi. Datum je dal prenaprediti odvetnik Fichtenau. Ker ni mogel Schmuck dokazati, da bi bil Ornik sam ponaredil pooblastilo, ampak da se je to samo v njegovi navzočnosti zgodilo, bil je obsojen na 200 K globe.

„Štajerc“ je zbesnel. „Štajerčev“ urednik je bil obsojen zaradi tega, ker ni prinesel popravka na zakonito določenem mestu, na

20 K globe ali pa na 24 ur zapora. Popravek je bil od g. Kobentarja, župana v Št. Jakobu v Rožni dolini na Koroškem, o katerem je pisal lažnjivo, kakor je že navada tega lista. To pa zdaj „Štajerca“ grize, ker je dobil eno po svojem lažnjivem gobcu. Zdaj žuga, da bo g. Kobentarja okrtal tako, da se bo kar kadilo. Toraj če je človek od tega nesramnega lista lažnjivo napaden in si išče pri sodnji pravice, potem ta zbesnela nemčurska cunjka kriči, da bo dotičnega okrtala, da se bo kar kadilo. Ali smo že v Avstriji Slovenci res izročeni na milost in nemilost tem brezvestnim listom, ki naše najboljše može napadajo tako nesramno. Proč s takim listom! to bodi klic po celi Spod. Štajerski, Kranjski in Koroški.

Pasji kontumac je napovedan v občini Št. Jurij ob juž. žel.

Okrajni zastop ljutomerski je imel dne 26. jan. polnoštevilno sejo, h kateri so prišli tokrat tudi Nemci, da ugovarjajo važnim namenom slovenske večine v okrajnem zastopu. Slovenska večina je namreč sklenila, dati vsako leto majhno svoto na stran, da se enkrat ustanovi kmetijska šola za ljutomerski okraj. V imenu Nemcev je ugovarjal temu znaní nemški sin slovenskega očeta notar Thurn ter žalil slovensko ljudstvo v ljutomerskem okraju s trditvijo, da se ne zanima za višjo izobrazbo! Dajte mu višjih kmetijskih šol in videli boste g. Thurn, da se bo zanimal zanje bolj nego za vašo pisarno. Okrajni zastop ljutomerski ima 42% doklad.

Velika Nedelja. Strašna nesreča se je zgodila 25. jan. v Stanovnem. Sodarja Jožef in Ivan Kosi sta šla zvečer spat v svojo delavnico ter sta si močno zakurila in peč zaprla. Drugi dan je že pozno, pa še nobenega ni videti. Stariši začnejo buditi in klicati, a od nikoder ni glasu. Morali so vlomiti in kaj najdejo. Mlajši sin, 22 letni Jožef, je bil mrtev, starejši, 25 letni Ivan pa nezavesten ter se ni gnil. Zdravniki, ki so prihiteli na lice nesreče, niso mogli nič pomagati. Ivan ni prišel več k zavesti. Čez tri dni je umrl tudi on. Kdo popiše žalost ubogih starišev, ki so tako naglo izgubili oba svoja sina, čvrsta in zdrava ter močna, kakor junaka. Bila pa sta tudi pridna in poštena in zato upamo, da jima bo ljubi Bog milostljiv sodnik, akoravno sta tako nepričakovano in neprevidena morala stopiti pred njegov sodni stol.

Od Male Nedelje. V zadnji številki „Štajerca“ se pritožuje neko zapeljano, zaslepljeno revče, da se mu je zgodila strašna krivica. Kaj pa je bilo takega? Čujte in strmite! Siromak je dobil neki „Štajerca“ — giftno krito razparano ter umazano in tega konjerskega dela dolži našo slavno pošto, kakor bi ista res ne imela drugega opravka, kakor Štajerca „gor rezati“. Bomo morali dobiti pač posebej pošto za ljubkega „Štajerčeka“, pošto, ki bo ga vozila v zlati kočiji k nam in pa poštarja, ki se ja nikoli ne bo predrznil dotakniti se te „nežne nesnage“ z golo roko. Sicer pa le gleda, ti petolizec „Štajerčev“, da boš vsaj za polovico tako natančen, vesten in postrežljiv, kakor je naša mogočna poštarica! Seveda kaj takega ne pričakujemo od tebe, dokler boš pristaš „Štajerčev“. Zato pa le lepo tiho jeziki za zobmi!

Iz Vojnika. Nikjer v vojniški ali v celjski okolici se ne napravi toliko opeke, kakor v Ljubčini, ki spada pod vojniško župnijo. V tej občini je do 40 opekarn, ki vsako leto razpečajo ogromno množino zidarske tvarine. Blizu 300 delavcev dela po teh opekarnah. Vsi so domačini. To da mnogo zaslužka. Letos pa se sliši, da bo opekarna Koželjeva vzela v svoje delo mnogo Italijanov. To je slabo za domačine, ki se jim na ta način odvzame delo in kruh. Zakaj ne bi delal domač delavec na domačih tleh? Nedavno je tožil neki delavec: „Človeka rabijo, da se izdela, iztrudi in izrabi, potem ga pa vržejo in mu dajo slovo.“ Žalostno! Ali bi ne mogli združeni delavci doseči vsaj tega, da bi se jim delo dajalo na lastni grudi? Od druge strani se je zopet slišalo, da podjetnik vzame Italijane zato, ker so ti pridnejši, ker ne

ustavljajo dela, kadar se jim zljubi. Domačini menda preveč ljubijo žganje in pijačo ter imajo vsak ponedeljek zase in za pijanske špase. Tudi tukaj se greši. Delavci! Ali bi ne kazalo združiti se v podporno, strokovno ali kako podobno društvo in tako z združenimi močmi delati zoper lastne napake, pijačevanje in tako delati tudi zoper tiste, ki premalo cenijo vaše delo? Poskusite! V združenju je moč. Kjer je dobra volja, je tudi uspeh.

Iz celjskega okraja se poroča: od štajerske kmetijske družbe so bili odlikovani s premijami za zvesto službovanje naslednji posli v celjskem okraju: Neža Miklavc, ki je že 43 let pri g. Janiču v Zalcu; Janez Osec, 36 let pri g. Juriju Avznerju v Dramljah in Janez Okročnik, 34 let pri g. Vrečeru v Vojniku. Ana Filic, ki je bila 30 let pri M. Samec pri Sv. Lovrencu, je bila tudi odlikovana, pa je umrla dan poprej, predno je dobila premijo. Premije so bile po 20 kron. Neža Miklavc je dobila vrhutega od namestnika kolajno.

Slovenska zmaga. Pri občinski volitvi v Oplotnici so zmagali Slovenci v dveh razredih kljub nezaslišani agitaciji nasprotnikov. Vsi učitelji so nemčursko volili. Slava našim!

Trdna žena. Koncem minulega leta je šla iz Planine drvarja Paumgartnerja žena v Oplotnico tri ure hoda po živčih in si tam naložila 30 kg teže. Ko se vrača in preide dvetretjini pota, je povila v gozdu deklico, in kaj stori? Zavila je dete v predpasnik, vzame torvor na rame in tako pride domov. Drugi dan je nameravala otroka sama nesti h krstu, a moč ji ni privolila. Mati in hčerka sta zdravi in čvrsti!

Brežiški „Nemec“ obsojen. Minoli četrtek, dne 26. t. m. je bil obsojen od okrožne sodnije v Celju brežiški nemški brivec Pajda s ch na 14 dni ječe in na 50 kron odškodnine. Obsojeni je namreč povodom otvoritve Narodnega doma v Brežicah vrgel na sokola Novaka kamen ter ga težko na nogi poskočoval. Zagovarjal ga je dr. Mravljak iz Maribora, ki je pa na najdrznejši način napadal slovenske priče in slovenske sodnike. Kako grdo so pisali o priliki otvoritve brežiškega Narodnega doma nemški listi! Da so razdivjane in pijane slovenske tolpe napadale mirne nemške meščane in druge take gorostasne laži. Sedaj se je pa dokazalo pri obravnavi, da je bil miren Slovenec od Nemcev brez povoda napaden. Zdaj molčijo nemški listi kakor ribe v vodi in jim niti na misel ne pride, preklicati svoječasne laži.

Velika nesreča v premogovniku pri Trbovljah. V četrtek, dne 26. m. m., okoli dveh popoldan, so šli rudarji „Na enojki“ iz jame, da jih po 8 urnem delu nadomestijo drugi. Ko jih je šla gruča iz nekega stranskega rova proti glavnemu rovu, pridejo do mesta, kjer so se bili neopaženo vžgali plini. Omamljeni silnega smrada vsi popadajo. Ker iz jame prišedših ne štejejo, zato se zunaj nič ni vedelo o grozni nevarnosti v rovu. Šele, ko so šli drugi rudarji v ta rov, da jih nadomestijo, so opazili nesrečneže. S smrtno nevarnostjo za lastno življenje so jih izvlekli iz strašnega položaja na boljši zrak. Medtem pa se je pretresljiva novica izvedela tudi zunaj. Vse je drlo k jami. Začeli so ponesrečence spravljati na svetlo in jih oživljati, oziroma spravljati k zavesti. Pri večini (7) se je posrečilo, da so prišli do dihanja. Prenesli so jih v bolnišnico. Eden izmed njih je umrl v soboto, pri drugih je upanje, da ozdravijo. Pri petih pa je bil trud zastoj, bili so zadušeni, mrtvi. Ti so: 1. Bergant Franc, star 34 let, oženjen iz Sv. Ožbalta na Kranjskem; 2. Hribar Franc, star 25 let, samski, doma od Sv. Trojice na Kranjskem; 3. Rutar Anton, star 28 let, samski, doma v Tolminu na Goriškem; 4. Valenčak Karol, star 21 let, samski iz Trbovelj; 5. Žnidaršič Jožef, star 35 let, oženjen, iz Leskovca na Kranjskem; v bolnici je umrl 6. Savšek Franc, star 30 let, oženjen, iz Št. Jerneja na Kranjskem. Mrtve so prenesli v mrtvašnico. Trumoma so

prihajali ljudje gledat in molit za nesrečne žrtve. Žalostno jih je bilo videti, z rdečimi obrazi, znakom zadušnja. Preiskali so vse jame, pa mrtvih niso več našli. Enega fanta še pogrešajo. Uprava podjetja je dala 5000 kron zaostalom ponesrečenih. V nedeljo je bil pogreb, katerega se je udeležilo obilo občinstva in okoli 5000 premogovnikov. Žalosten je bil prizor, ko so spuščali pet krst v jamo, in so zapuščeni plakali za svojimi redniki. Enega so že bili v soboto pokopali.

Cerkvene stvari.

Slovenska maša za moški zbor. Zložil E. Beran. Cena (s poštnino) 1 K 10 h. (Naročiti pri skladatelju: Maribor, Carneristrasse.) Nova, povsem originalna maša, kakoršne še nimamo v našem cerkveno-glasbenem slovstvu. Zdravi duh, ki veje skozi vse dele, napojen je s pravim cerkvenim in narodnim življenjem. Priporočati jo je vsem cerkvenim zborom!

Društvena poročila.

Bralno in pevsko društvo „Maribor“ je imelo zadnjo nedeljo svoj občni zbor. V minolem letu je imelo društvo 1304/96 K dohodkov in 1280/52 K izdatkov. Na zunanost ni društvo stopilo, ker je delovalo pri gledaliških predstavah skupno s „Citalbico“. Novi odbor se mora truditi, da spravi nekaj življenja med pevce in tamburaše, da se prirede lahko po leti društveni izleti. Novi odbor je sledeče sestavljen: predsednik g. Leskovar, podpredsednik g. Planinšek, tajnik g. Pajnhart, blagajnik g. Weixl, odborniki gg: Voglar, Jagodič, Rebolj, Tomažič, Pliberšek.

Bralno društvo pri Sv. Križu na Murskem polju je imelo svoje glavno zborovanje dne 22. m. m. Po pozdravu g. podpredsednika č. g. župnika Weixl-na poroča tajnik, da je v preteklem letu v našem društvu vladalo neko nenavadno gibanje. Priredili so se trije podučni shodi in govorniške vaje, pri katerih so vselej domači mladeniči nastopili. Razun tega smo priredili dve krasno izvršeni veselici s tremi gledališkimi igrami, dvema deklamacijama, s petjem meškega in mešanega zbora in z dvema govoroma. To vse se je vršilo pod vodstvom pridnega in požrtvovalnega bivšega predsednika, č. g. kaplana Matija Zemljiča. V zahvalo zato jim je zadonelo iz vseh grl zborovalcev tje v Slovenske gorice, kamor jih je služba poklicala, trikratni krepki „Živijo.“ Tudi knjižničar poroča, da so se udje pridno posluževali branja, ker se je razun časnikov prebralo še 815 različnih knjig. Posebna zahvala se je iztekla podpornim udom: g. Ludviku Lederhazu, profesorju v Ljubljani, č. g. Mat. Strakelnu, župniku pri Sv. Petru pri Mariboru, č. g. Jakobu Kosi-ju, mestnemu kaplanu v Celju, in domačemu č. g. župniku Jož. Weixlu-u. V novi odbor so izvoljeni sledeči: predsednik č. g. župnik Jože Weixl, podpredsednik g. nadučitelj Anton Herzog, tajnik Jakob Štubec, mladenič v Stari vasi, blagajnik Jože Rep, posestnik v Logarovcih, knjižničar Jože Kosi, mladenič v Logarovcih, odbornika č. g. kaplan Anton Postrežnik in g. Matija Slavič, posestnik v Bučevcih.

Sv. Anton v Slov. gor. V nedeljo, dne 22. jan. se je vršil občni zbor katoliškega bralnega društva. — Tajnik je podal to-le poročilo: Društvo je štelu v preteklem letu 105 udov. Dohodkov 144 K 80 v, stroškov 124 K 80 v; ostalo je še toraj za tekoče leto 20 K. Knjižnica šteje 318 knjig. Prečitalo se je čez 900 knjig. Izmed 97 rednih udov si samo štirje niso izposodili nobene knjige. — „Mladeniška zveza“ je priredila sicer samo tri poučne shode, pri katerih so govorili mladeniči, pač pa so se pridno udeleževali predavanj g. učitelja Klemenčiča: o vinarstvu, sadjarstvu in kmetijstvu v obče. — Mladeniči so nastopali pri raznih prilikah kot govorniki: na političnem shodu pri Sv. Trojici (Štelcar, Balaskovič), na mladeniškem shodu pri Sv. Treh kraljih (Balaskovič, Poljanec, Štelcar) in na političnem shodu v Bišu (Poljanec, Štelcar) in na političnem shodu v Bišu

